

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 55/2016
13.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужилаца В.М., Г.М., В.М. и Р. (рођене М.) Р., свих из С.М., чији је заједнички пуномоћник М.Ђ., адвокат из Б., против тужене Републике Србије Министарство одбране, коју заступа Дирекција за имовинско-правне послове, Одељење у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о посебној ревизији тужилаца, изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 1291/15 од 19.03.2015. године, у седници одржаној 13.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 1291/15 од 19.03.2015. године.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење Вишег суда у Београду Гж 1291/15 од 19.03.2015. године, тако што се **ОДБИЈА** као неоснована жалба тужене и потврђује решење Првог основног суда у Београду П 22754/13 од 14.10.2014. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиоцима на име трошкова ревизијског поступка исплати 45.000,00 динара.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду П 22754/13 од 14.10.2014. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима на име накнаде трошкова парничног поступка солидарно исплати износ од 462.371,00 динар, са законском затезном каматом од 14.10.2014. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима В.М. и Г.М., на име накнаде трошкова парничног поступка солидарно исплати износ од 232.000,00 динара, са законском затезном каматом од 14.10.2014. године до исплате.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 1291/15 од 19.03.2015. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђено решење Првог основног суда у Београду П 22754/13 од 14.10.2014. године, у делу

става првог изреке, којим је обавезана тужена да тужиоцима на име трошкова парничног поступка солидарно исплати износ од 462.371,00 динар и у делу става другог, којим је тужена обавезана да тужиоцима В.М. и Г.М. на име трошкова парничног поступка солидарно исплати износ од 232.000,00 динара. Ставом другим изреке, преиначено је првостепено решење у делу става првог изреке, којим је тужена обавезана да тужиоцима на досуђени износ трошкова парничног поступка од 462.371,00 динар, исплати законску затезну камату, почев од 14.10.2014. године као дана пресуђења па до исплате, као и у делу става другог изреке, којим је тужена обавезана да тужиоцима В. и Г.М. на досуђени износ трошкова парничног поступка од 232.000,00 динара исплати законску затезну камату почев од 14.10.2014. године као дана пресуђења, па до исплате, тако што се у том делу захтев тужилаца одбија као неоснован.

Против правноснажог решења Вишег суда у Београду тужиоци су благовремено изјавили посебну ревизију у смислу члана 395. ЗПП.

Решењем Апелационог суда у Београду РЗ 236/15 од 01.12.2015. године, Апелациони суд у Београду је предложио одлучивање о ревизији тужилаца као изузетно дозвољеној, применом члана 395. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе.

Врховни касациони суд је оценио да су испуњени услови из члана 395. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/04, 111/09), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11,55/14), за одлучивање о посебној ревизији тужиоца. Наиме, како је пракса судова у Републици Србији, у погледу примене законских одредби које се односе на право странака на исплату законске затезне камате на досуђене трошкова спора различита, на овај начин ће се отклонити последице различитог поступања нижестепених судова у истим чињеничним и правним ситуацијама.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

У конкретном случају, тужиоци потражују камату на досуђене трошкове парничног поступка. Првостепени суд је тако постављен тужбени захтев усвојио на основу члана 277. ЗОО тужиоцима досудио законску затезну камату од пресуђења до исплате. Другостепени суд је преиначио првостепено решење у делу одлуке о камати на досуђене трошкове, и одбио захтев уз закључак да трошкови поступка представљају издатке учињене током или поводом поступка о којима одлучује суд, који када одлуком наложи извршење какве чинидбе одређује и рок за њено извршење (чл.333.став 3.ЗПП). Стога право на затезну камату, тужиоцима припада тек по истеку законом одређеног парниционог рока за добровољно испуњење обавезе, када тужени пада у доцњу.

На заједничким седницама апелационих судова, одржаним у циљу уједначавања судске праксе, усвојено је правно схватање које је прихваћено на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 03.03.2015. године, према коме износ трошкова парничног поступка досуђен судском

одлуком представља новчану обавезу и странка има право на затезну камату, почев од дана доношења судске одлуке па до исплате, по члану 277.став 2. ЗОО.

Из наведеног разлога, побијано другостепено решење је преиначено због погрешне примене материјалног права, па је одлучено као у ставу другом изреке.

На основу чл.154.ЗПП, тужиоцима који су успели у ревизијском поступку признати су трошкови за састав ревизије од стране адвоката, укупно 45.000,00 дин (са паушалом за четири тужиоца и увећањем 100%), према важећој АТ и опредељеном захтеву, па је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић,с.р.**